

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

2019. FEBRUÁR- ÁPRILIS, DINSLAKEN, NÉMETORSZÁG

A 2018/19-es tanévben volt szerencsém a hatodéves sebészet (általános és hasi sebészet, érsebészet, traumatológia) gyakorlatomat Dinslakenben, Németországban eltölteni. Korábban érdeklődéssel hallgattam azon hallgatótársaim élménybeszámolóit, akik az Erasmus segítségével akár egy félévet is külföldön tölthettek, így én is várakozásokkal teli kezdtem neki a hatodévnak és nagyon izgultam, vajon én milyen élményekkel, tapasztalatokkal fogok gazdagodni a kint töltött 2 hónap során?

A kiutazás sajnos nem volt zökkenőmentes, ugyanis a jó előre megvásárolt repülőjegyem kárba veszett- utazásom előtti éjszaka törölték a járatomat és semmi esély nem volt rá, hogy repülővel kiérjek hétfőig Németországba és odaérjek a gyakorlatom kezdetére. Így végül 17 órás buszút és egy rövid vonatút következett és végül vasárnap érkeztem meg Dinslakenbe. Dinslaken egyébként a maga 70000 lakosával viszonylag kisvárosnak számít a környéken, amit én egyáltalán nem bántam, hiszem a vonatállomás, az üzletek és az óváros is sétatávolságon belül voltak. az óváros igazán hangulatos volt, még egy kis vár is található a városközpontban egy tóval.

A gyakorlat előtt kicsit izgultam a nyelv miatt, ugyanis régóta nem beszéltem németül és én is kíváncsi voltam, vajon mennyi idő alatt rázódok bele és mennyire tér vissza a nyelvtudásom, mennyit fogok fejlődni a két hónap alatt? Szerencsére az orvosi szaknyelv megértése az elejétől kezdve sem okozott gondot és viszonylag könnyen (és észrevétlenül) visszarázódtam a német nyelvbe, egyre több mindent értettem meg és a 2 hónap vége felé könnyebben és magabiztosabban is beszéltem.

A gyakorlat során a nap reggel 7 órákkor kezdődött, az osztályos vizit után a reggeli megbeszélésen vettem részt, ahol referálták a betegeket és átnéztük az aznapi műtéti programot és akkor láttam, aznap hány műtéten kell asszisztálnom. Ahogy az aznapi műtétek lementek következett a délutáni megbeszélés, amivel zártuk a napot. A gyakorlat során volt szerencsém egy laparoszkópos workshopon is részt venni, melyet sebész rezidenseknek szerveztek és valódi állati zsigeréken gyakorolhattunk.

Albert Bettina

A szabadidőmben pedig csatlakoztam a kórházi zumbacsoporthoz, melyet az egyik nővér tartott az érdeklődőknek. Ezen kívül jártam Duisburgban, Kölnben- megnéztem a dómot és a várost, Düsseldorfban- a karnevált, amely nagy ünnepnek számított kint.

Nagyon érdekes volt látnom a hasonlóságokat és a különbségeket is a magyar rendszerhez képest és megállapítanom, hogy vannak dolgok, amelyek bizony a magyar rendszerben jobban tetszenek. Ilyen volt például, hogy a sebészeti betegek 4 osztályon voltak „szétszórva” a kórházban, tehát kifejezetten sebészeti osztály nem volt. Ez kissé megnehezítette a betegek átlátását és a reggeli viziteket is. A másik, ami számomra furcsaság volt, hogy a betegeknek tulajdonképpen nem volt kezelőorvosuk és nem is az az orvos tájékoztatta esetleg a műtét után, aki a műtétet végezte. Ami viszont nagyon tetszett, hogy különös figyelmet fordítottak a betegek felvilágosítására, a műtétek során fényképeket is készítettek amiket a zárójelentésekhez csatoltak és minden reggel a megbeszélésen egy radiológus kollégával átbeszélték a betegek felvételeit, így eredményesen együtt tudott dolgozni a két szakma a betegek érdekében.

Összességében úgy gondolom, mindenképpen megérte belevágnom a külföldi gyakorlatba, sok új élménnyel és barátokkal gazdagodtam, fejlődött a nyelvtudásom, a problémamegoldó készségem és más szemlélettel nézek ezután mind a magyar, mind a külföldi egészségügyre. Aki esetleg még csak gondolkodik a külföldi gyakorlat lehetőségén mindenkinek csak ajánlani tudom!

Albert
2019

Bettina